

Danmark må, vil og skal støtte genopbygningen af Irak. Det skylder vi det forsømte irakiske folk; det skylder vi os selv som en ansvarlig nation i det internationale samfund. Danske ngo'er og danske virksomheder kan bidrage med betydelig kompetence i denne proces. Vi har i Danmark en erfaring og ekspertise i genopbygningsindsatser, der skal udnyttes maksimalt.

Den konkrete udmøntning skal selvsagt ske i tæt dialog med de ansvarlige myndigheder i et frit Irak. Men på områder som menneskerettigheder og demokrati, sundhed eller uddannelse, vand og infrastruktur samt inden for olieindustrien er der jo ikke nogen tvivl om, at Danmark har meget at byde på. Det er derfor også de områder, vi i aktstykket fokuserer på som danske bidrag til genopbygningen.

Overvejelserne om genopbygningen er allerede langt fremme i Washington og i London. Så det kræver, at Danmark hurtigt kommer frem med sine synspunkter og det, vi kan levere, hvis vi vil have størst mulig indflydelse på rammerne for den internationale indsats.

Også derfor skal vi hurtigst muligt sende et signal til omverdenen om, at Danmark vil følge op på sit ansvar over for det irakiske folk gennem handling. Kun ved at være på forkant med udviklingen kan vi få indflydelse allerede i planlægningen af genopbygningen, så vi fra dansk side kan være med til at forme beslutningerne. Derfor må der ikke være den mindste tvivl om, at Danmark vil deltage fuldt ud i bistanden til et frit Irak.

Regeringen støtter og arbejder for, at genopbygningsindsatsen i Irak skal ske under størst muligt lederskab og deltagelse af FN, ligesom regeringen meget håber, at EU-medlemslandene vil stå sammen om at deltage i genopbygningen af Irak, sådan som EU-topmødet bebudede i sidste måned.

Foreløbig er FN's nøglerolle i den humanitære indsats bekræftet gennem videreførelsen af olie for mad-programmet. Samtidig har både USA og Storbritannien sagt, at man vil arbejde for, at FN får en vigtig rolle, og man har bekræftet det i dag.

Kl. 14.55

Men uanset hvilke rammer der gælder for genopbygningsarbejdet, så står regeringen fast på sit ansvar over for det irakiske folk gennem både en humanitær nødhjælpsindsats og en genopbygningsindsats. De ting hænger sammen, og derfor vil regeringen afvise beslutningsforslaget i sin helhed.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der er jo stor forargelse hos ministeren, når han siger, at vi holder den irakiske civilbefolkning som gidsler i den her sag. Men hvem er det, der holder befolkningen som gidsel? Det er da den danske regering. Det, det går på, er, at vi har tilbudt regeringen at dele det op, så den humanitære bistand til civilbefolkningen kan komme af sted så hurtigt som muligt.

Det, vi er optaget af, er, at den genopbygningshjælp, der skal sendes til Irak, sker i FN-regi. Det er jo en diskussion, der kører i øjeblikket, og som behandles på topmødet mellem Blair og Bush i øjeblikket i Irland. Derfor er den afgørende diskussion omkring Irak i øjeblikket, om det er FN eller ej, og der er det da altafgørende, at den danske bistand også forholder sig til den diskussion.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har tre spørgsmål på baggrund af ministerens noget besynderlige indledning.

For det første: Hvad er grunden til, at den siddende regering har valgt at holde den nødlidende irakiske befolkning som gidsler og ikke har accepteret en opdeling af aktstykket?

For det andet: Hvad er grunden til, at vi ikke behandlede det her forslag i sidste uge, men skulle vente helt til den her uge med at behandle forslaget i Folketinget? Hvad er årsagen til, at det er trukket sådan i langdrag?

Det tredje spørgsmål er: Hvad er det for nogle konkrete projekter, som er blevet forhindret af, at vi har taget en diskussion om det her?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Når Folketinget ikke behandlede det i sidste uge, skyldtes det simpelt hen, at nogle i Folketingets Finansudvalg ikke ønskede at behandle det i sidste uge. Det ved hr. Søren Søndergaard jo ganske udmærket. Det kunne ikke lade sig gøre i torsdags, fordi jeg i embeds medfør var til møde i NATO og EU. Det vidste Finansudvalget jo udmærket godt. Det vil sige, oppositionen og SF og Enhedslisten valgte et almindeligt primitivt drilleri, for de vidste jo og havde fået at vide, at ved ikke at vedtage det i onsdags udsatte man det til denne uge. Det vidste man jo alt om. Man ville jo ikke have, at den danske stol skulle stå tom i NATO og EU. Det går jeg ikke ud fra, medmindre SF og Enhedslisten ikke ønsker, at